

בית המשפט המחוזי מרכז

15 נובמבר 2012

עמ"ש 37658-03-12 ד' א' נ' ח' ג' ואחר'

לפניהם:
כב' השופט אילן ש' שילה, סג"נ – אב"ץ
כב' השופטת מיכל נד"ב
כב' השופטת ורדה פלאוט

המעערער ד' א'
באמצעות ב"כ עוז"ד יעל גיל ועו"ד אור פינקלשטיין

נגד

המשיבים
1. ח' ג'
2. ג' א' (קטינה)
3. ר' א' (קטינה)
באמצעות ב"כ עוז"ד מגי הלפרין

1
2

פסק דין

לפנינו ערעור על פסק דין של בית המשפט לענייני משפחה בראשון לציון (כב' השופטת ד"ר ורדה בן שחר), מיום 15.2.12. בפסק הדין דחלה בית משפט קמא על הסוף תביעה שהגיש המערער, להחמתת סכום המזונות שחוויב לשלם עבור בנותיהם הקטיניות של הצדדים, בסכום של 10,000 ש"ח לחודש (5,000 ש"ח לחודש עבור כל בת). החוויב נקבע בהסכם גירושין שכרטתו הצדדים ואשר קיבל תוקף של פסק דין ביום 8.8.10.

המעערע הגיש תביעתו לבית משפט קמא ביום 30.6.11.

פסק דין של בית משפט קמא ניתנו מיד בתום שמיעת טענות הצדדים בדין קדם המשפט בתביעה המערער. וכך אמר בית המשפט בפסק דין הקצר:

"לאחר ששמעתי את הצדדים אין לי אלא לדוחות את התביעה, שכן שינוי בסכום מזונות על פי ההחלטה דורש הוכחת שינוי נסיבות מהותי, היורד לשורשו של עניין. לא מצאתי כל שינוי נסיבות אשר עומדות לזכותו של התובע. נהפוך הוא. על פי הצהרתנו בפני מצבו אך השתנה לטובה..."

אנו סבורים שבית המשפט טעה כאשר מיהר לדוחות את התביעה בשלב מוקדם זה, מבלי שנתן דעתו לכל טענות המערער, ובבלתי שנתן לו את יומו בבית המשפט להשמי טענותיו ולתמוך אותן בראיות. למעשה בית המשפט תקע יתדotti בנסיבות מקרים ונחרחות של המערער, שלא היה בוחן כדי להביא למסקנה שאליה הגיע בית המשפט בדוחותו את התביעה.

בית המשפט המחוזי מרכז

15 נובמבר 2012

עמ"ש 37658-03-12 ד' נ' ח' ג' ואחר'

בשל חשיבות הדברים, וכדי שמקרים מעין אלו לא יישנו, החלטו לפרט את נימוקינו לקבלת הערעור, אף על פי שכבר בפתח הדיון בערעור הסכימה כי המשיכים להעורותינו, כי לא היה מקום לדוחות את התובענה וכי יש לבטל את פסק הדין.

נסביר דברינו :

המעערער טען בבית משפט קמא ארבע טענות עיקריות להפחחת סכום המזומנים :

ראשית : חל שינוי נסיבות לטובה אצל המשיבה, אשר בעת חתימת הסכם הגירושין לא עבדה ולא השתכרה, ואילו נכונם למועד הגשת התביעה עבדה והשתכרה כ-5,500 ₪ לחודש.

שנייה : במועד כריתת הסכם הגירושין התגזרה המשיבה עם הבנות בסביוון, בית השכרתו והחזקתו כ-5,000 ₪ לחודש. זמן קצר לאחר חתימת ההסכם עברה המשיבה, עם הבנות, להתגורר בדירה שעלות השכרתנה והחזקתה כדי מחזית מזו של הבית בסביוון.

שלישית : בין מועד כריתת הסכם הגירושין לבין מועד הגשת התביעה, חלה הרעה בעסקו של המערער, שהוא מקור פרנסתו. אף על פי שה חובות העסק פחתו (כפי שהצהיר המערער בדיון לפני בית משפט קמא), הרי שהכנסות העסק ונכסיו ירדו באופן משמעותי, והובילו לכך שהתחייבויות המערער לנושאים ולبنקים עלות על סך נכסיו.

רביעית : לצדים משומרת משותפת על הבנות. במועד כריתת ההסכם נשאו הצדדים בצורכי הבנות בחלוקת שווים, אך במועד הגשת התביעה התגזרו הבנות אצל המערער, בחלוקת הארי של הזמן, על כל ההוצאות הכרוכות בכך.

רובן ככלו של טענות המערער הן טענות עובדתיות, כבודת משקל, אשר דין להתרבר בשמיית הראיות בערכאה דלמטה.

עיוון בפרוטוקול קדם המשפט, מיום 15.2.12, מעלה שהמעערער הצהיר את הדברים האלה, שלא Ils כיוון בית משפט קמא בפסק דין נושא הערעור :

"**בעת ההיא החובות היו כמעט 7 מיליון ₪, מאז עד היום הכלכלי להוריד את זה במלויוני שקלים"** (עמ' 2 שי' 13);

"**השינוי שנעשה עבשו הוא לטובה, מבחינה כלכלית נכון להיום הוא לטובה כי היתי חייב כ-7 מיליון ₪ והיום כ-3 מיליון ₪ אבל הוא לא משנה את העובדה שסך נכסיו היום קטן במליאון ₪**" (עמ' 2 שי' 24 - 25);

לא היה בהצהרות אלו, כשהן לעצמן, כדי לאין את כל טענות המערער שכותב התביעה, להביא להタルמות מהן לסתום את הגולל על תביעתו.

אמנם המערער הצהיר כי חל שינוי לטובה, בכך שמצבת החובות של עסקו פחתה מ-7 מיליון ₪ ל-3 מיליון ₪, אך בהמשך דבריו לפרטוקול (הulos גם בקנה אחד עם האמור בכתב התביעה), הסביר המערער כי מנגד פחתו נכסיו העסקי באופן משמעותי, כך "בשרה התחתונה" מצבו הכלכלי הורע.

בית המשפט המחוזי מרכז

15 נובמבר 2012

עמ"ש 37658-03-12 ד' נ' ח' ג' וoch'

1
2 לモותר לציין שאין בהבאת הדברים כדי לחוות דעתנו על נכונות הטענות, והבאנו אותם בפירות מה,
3 כדי להציג את הצורך בשמיית טענות המערער לגוףן, דהיינו בשמיית הריאות.
4

5 לא זו אף זו, הצהרותיו של המערער לפורוטוקול, שעל יסודו פסק בית משפט קמא את פסק דיןו,
6 עסקו רק בהכנסותיו של המערער מעסקו. הצהרות לא כונו לשאר טענותיו של המערער, שבгинן
7 ביקש להפחית את סכום מזונות הבנות, ואשר גם בוחן יש לדzon לגופן. גם מסיבה זו דין העורער
8 להתקבל.
9

10 אמנים לבית המשפט סמכות לסלק תובענה על הסף במהלך קדם המשפט (תקנה 143(8) בתקנות סדר
11 הדין האזרחי). אולם, דין הוא שבית המשפט לא יסלק תובענה על הסף אלא במקרים שבהם נעלם
12 מכל ספק כי התובענה נידונה לכישלון, ולא יהיה בשמיית הריאות כדי לשנות מסקנה זו. סילוק על
13 הסף משמעותו שלילת זכותו הייסודית של בעל דין לפניה לערכאות ולימומם בבית המשפט. אין זה
14 מתקבל על דעתנו שבית המשפט ידחה (ואפילו לא ימוחק) תובענה, אך בשל כך שההתבע (המערער
15 לפנינו) אמר דברים כליליים בקדם המשפט, שמהם החליט בית המשפט לבחור לו את האמירות
16 שלדעתו הצדיקו את דחינת התובענה, ולהתעלם מאמירות אחרות שהיה בוחן כדי לתמוך בה.
17

18 במיוחד חמורים הדברים כאשר המערער לא היה מיוצג בבית משפט קמא, ובית המשפט אף לא
19 הציע לו לטעון נגד דחינת התובענה, בטרם נתן את פסק דיןו.
20

21 על יסוד האמור אנו מקבלים את העורער, כמו גם הסכמת הצדדים, אנו מבטלים את פסק דיןו של
22 בית משפט קמא, ומחייבים אליו את הדיון, לצורך שמיית הריאות והסיכון וממן פסק דין מלא
23 ומונומך.
24

25 ניתן היום, אי כסלו תשע"ג, 15 נובמבר 2012, בהעדר הצדדים.
26

ורדה פלאוט, שופטת

מיכל נד"ב, שופטת

אלון ש' שילה, סג"נ
אב"ד

27
28